

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: Gž R-437/2018-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Arijani Bolanča kao predsjednice vijeća, mr. sc. Dražana Penjaka kao suca izvjestitelja i Svjetlane Vidović kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. B. iz H., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku M. Ž., odvjetniku u S., protiv tuženika H. L. D. d.o.o., M., Š., OIB: ..., zastupanog po punomoćnici S. B., odvjetnici u S., radi utvrđenja, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-474/14 od 16. ožujka 2018., u sjednici vijeća od 3. svibnja 2018.

p r e s u d i o j e

Djelomično se odbija žalba tuženika kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-474/14 od 16. ožujka 2018. u dijelu pod točkom I/1. i I/3. u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu 56.462,51 kunu s pripadajućim kamatama.

r i j e š i o j e

Djelomično se prihvaća žalba tuženika kao osnovana te žalba tužitelja. Ukida se prvostupanjska odluka u dijelu pod točkom I/2., dijelu točke I/3. izreke kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu 2.500,00 kuna, kao i u dijelu kojim je odbijen zahtjev za isplatu iznosa od 27.362,55 kuna i iznosa od 17.500,00 kuna i točke II izreke, te se predmet vraća u tom dijelu sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom utvrđeno je da je nedopušten otkaz ugovora o radu te je navedeno da radni odnos temeljem ugovora o radu i aneksa toga ugovora zaključenog između A. B. te tuženika prestaje na dan 1. rujna 2014. u vezi čega se tuženik obvezuje izvršiti upis navedenih podataka o trajanju radnog odnosa u ispravu evidencije rada. Sud je naložio tuženiku da isplati tužitelju iznos od 56.462,51 kunu s pripadajućim kamatama, iznos od

2.500,00 kuna dok je za više zatraženo u iznosu od 27.362,55 kuna i 17.500,00 kuna tužbeni zahtjev odbijen. Na ime troškova postupka sud je odbio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 21.111,35 kuna.

Protiv ove presude žale se tužitelj i tuženik.

Tužitelj pobija presudu u dijelu kojim je odbijen s tužbenim zahtjevom zbog svih razloga predviđenih člankom 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje u tekstu: ZPP). Predlaže da se presuda u tom dijelu preinači.

Tuženik pobija presudu u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev zbog svih razloga predviđenih člankom 353. stavak 1. ZPP-a. Predlaže da se presuda preinači, a podredno ukine te predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu tužitelj u cijelosti poriče žalbene navode tuženika. Predlaže da se žalba tuženika odbije kao neosnovana.

Žalba tužitelja je osnovana, a žalba tuženika je djelomično osnovana.

Sporno između parničnih stranaka je li postoje zakonske pretpostavke za izvanredni otkaz ugovora o radu, sudski raskid ugovora, otpremninu i naknadu štete.

Između parničnih stranaka nije sporno da je tužitelj bio privremeno nesposoban za rad, a što je utvrđeno liječničkom dokumentacijom za period od 17. svibnja 2014. do 27. svibnja 2014., za koji period tužitelj nije obavijestio tuženika – poslodavca u zakonskom roku o svojoj spriječenosti za rad.

Sama činjenica da tužitelj nije pravovremeno obavijestio poslodavca o svojoj privremenoj nesposobnosti za rad ne znači da je tužitelj izvršio tešku povredu radne obveze zbog koje nastavak radnog odnosa više nije moguć. Naime, naknadnim dostavljanjem doznaka radnik je opravdao svoj izostanak s rada, a na tuženiku je bio teret dokaza iz kojih bi se moglo zaključiti da zbog te povrede nastavak radnog odnosa više nije moguć. U provedenom postupku tuženik tu činjenicu nije dokazao.

Utvrđenjem nedopuštenosti otkaz ugovora o radu tužitelj se vraća u radnopravni status kao da otkaza nije bilo što je sud prvog stupnja pravilno ocijenio.

Presuda ne sadrži uopće razloge o postojanju zakonskih pretpostavki za sudski raskid ugovora o radu, pa je time ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, pa je presudu u tom dijelu valjalo ukinuti i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

Mobing u svojoj suštini predstavlja stavljanje radnika u neravnopravni položaj spram drugih radnika. Iz sadržaja iznesenih razloga prvostupanjske odluke ne može se izvesti takav zaključak. Riječi koje je izrekao neposredno nadređeni tužitelju da su Hrvati lijeni narod, radnici, u svojoj suštini predstavlja negativni vrijednosni sud, o kojim on možda ima valjanu argumentaciju, ali tom i sličnom radnjom nije tužitelj stavljen u neravnopravni položaj spram drugih radnika.

Stoga je valjalo odlučiti kao u izreci temeljem članka 368. stavak 1. ZPP-a. i članka 369. stavak 1. ZPP-a.

U Splitu 3. svibnja 2018.

Predsjednica vijeća:

Arijana Bolanča